

PROLOOG

De explosie in de herberg Het Blauwe Zwaantje was te horen in heel Ravenstad en daarbuiten. Het geluid ging door merg en been en de effecten van het geluid waren ook goed te zien in de wateren van het Ravenmeer. De golven zorgden ervoor dat Jari met zijn bootje er een beetje hinder van ondervond. Hij baalde dat een vis uit zijn boot was gevallen, hij had er maar liefst drie gevangen en wilde deze alle drie verkopen op de markt. Het verlies van deze vis zou zijn omzet aanzienlijk verlagen. Hij had namelijk nooit meer dan één vis gevangen als hij eropuit ging. Na een traantje te hebben gelaten, besloot Jari terug te gaan aan land. Hij was zo teleurgesteld dat hij iets deed wat hij normaal nooit deed na een dagje vissen: hij ging naar zijn favoriete herberg Het Blauwe Zwaantje.

Richting de herberg lopend viel het Jari op dat er een hele hoop mensen dezelfde kant op liepen als hij, sommigen waren zelfs aan het rennen. In de verte zag hij een rookpluim die ver boven de andere huizen uitsteeg. Hij begon zich zorgen te maken, want de rookpluim leek te komen van de plek waar zijn favoriete herberg zich zou moeten bevinden. Hij begon nu zelf te rennen en toen hij het gebouw in het vizier kreeg, kon hij zijn ogen niet geloven. De plek waar hij al jarenlang tot rust kwam als het allemaal even niet mee zat, stond gedeeltelijk in brand. Het gedeelte waar je spellen kon spelen stond in brand, het vuur kwam naar buiten via een gat in het dak. Hij hoorde wat mensen praten over wat er gebeurd was en wat hij eruit kon halen was dat er een ruzie was ontstaan tijdens een spelletje Ork-em Poker en dat er een persoon het dak uit is gevlogen richting het Ravenmeer. Vol verwondering zat hij te luisteren naar de verhalen, maar in hem kwam toch een gevoel van verdriet naar boven. Dit kon hij er echt niet bij hebben, na het verlies van die vis. Hij besloot het steegje naast de kledingwinkel in te lopen en in een hoekje in de foetushouding te gaan liggen huilen.

Na enkele minuten geweend te hebben als een klein kind zag Jari een vreemde, in zwart gehulde man het steegje inlopen. De man keek wat verdacht om zich heen en leek Jari niet te zien liggen in zijn foetushouding in de hoek van het steegje. Jari hoorde de man wat mompelen in een taal die

hij niet goed kon verstaan. Vanuit het niets zag Jari een rood-blauwe streep tevoorschijn komen recht voor die mysterieuze man. De streep werd breder en werd langzaamaan een portaal waar rode rook uitkwam en, tot zijn schrik, een grote demon. Jari maakte zich nóg kleiner nu om niet opgemerkt te worden, hij had pas drie keer in zijn leven een demon gezien, maar had nog nooit zo'n grote van dichtbij meegemaakt. Hij wist dat ze je pijn konden doen of je mee konden sleuren naar de hel en deze gedachte maakte hem alleen maar banger. Hij voelde langzaam zijn broek warmer worden, controle houden over zijn blaas was Jari allang vergeten. Het enige wat hij zag waren de vuurrode ogen die alles wat ze aankeken in brand konden steken. De hoorns op zijn hoofd, vond Jari er nog angstaanjagender uit zien. Deze waren zo groot dat je er een koe op zou kunnen spiesen om hem zo makkelijk te kunnen braden boven een kampvuur. De hele gedaante van de demon straalde kracht en arrogantie uit, wat hem alleen nog maar indrukwekkender maakte.

“Het plan is geslaagd,” zei de man in het zwart. “Zijn herinnering aan ons plan is geen obstakel meer. Hij is ook nog steeds beschikbaar voor het belangrijkste gedeelte. Zijn verdwenen geheugen is hierbij een voordeel waar we eerder mee hadden moeten komen.”

Jari hoorde het allemaal vol verbazing aan. Hij was alleen maar banger geworden en hoopte niet ontdekt te worden. Hij probeerde wel nog even goed te kijken hoe de demon er precies eruitzag, maar de rook die om de demon hing, weerhield hem ervan.

“Ga verder met ons plan, ik zal zorgen dat de juiste demonen klaar staan wanneer nodig.” De stem van de zwart met rode demon was zo laag dat Jari hem amper kon verstaan. Hij wilde alleen maar weg uit deze steeg. De demon keek zijn kant op en Jari probeerde zich zo klein mogelijk te maken, maar hij was te laat. De ogen vol hellevuur van de demon hadden hem al opgemerkt. Het laatste waar Jari aan dacht was aan die vis die aan hem was ontsnapt.